

č. 6326.

Státní zaměstnanci (Slovensko): O předpokladech nároku soudce na Slov. exponovaného na substituční diety.

(Nález ze dne 21. února 1927 č. 3369).

V ě c: Dr. Jiří B. v Bratislavě proti ministerstvu spravedlnosti (odb. r. Dr. Kar. Vodstrčil) stran diet.

V ý r o k: S tí ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: Min. sprav. nař. rozhodnutím zamítlo stížnost st-lovu do výměru soudní tabule v Bratislavě z 9. května 1925, kterým st-li ve smyslu odst. VIII. usnesení min. rady z 27. července 1920 byly za dobu od 8. září 1924 do 5. října 1924 poukázány diety denních 23 Kč a vysloveno, že za dobu od 6. do 23. října 1924 mu diety nepříslušejí. —

O stížnosti uvážil nss toto:

St-l odvozoval v řízení a odvozuje i ve stížnosti právní nárok na sporné diety jednak z dvor. dekr. z 28. března 1828 č. 2332 sb. zák. soud., po případě z dekretu dvor. kanceláře z 15. dubna 1835 č. 14488, zachovaných v platnosti §em 58, odst. 2 služ. pragmatiky z 25. ledna 1914 č. 15 ř. z., jednak z § 29, odst. 3 služ. pragmatiky.

Dekret dvor. kanceláře z 15. dubna 1835 obsahuje jedině směrnice dané úřadům, aby stát byl při substitučních opatřeních ušetřen zbytečného nákladu, neupravuje však nárok úředníků na substituční poplatky. Takovéto materiálně-právní předpisy obsahuje dvor. dekret z 28. března 1828, uveřejněný ve sbírce »Gesetze und Verfassungen im Justizfache« pod č. 2332. Podle tohoto předpisu má se dostati diet všem úředníkům, kteří jsou vysíláni k zatímnímu obstarávání uvolněného služ. místa mimo své působiště.

Není sporu o tom, že v daném případě jedná se o zatímní obstarávání soudcovské služby mimo řádné působiště st-lovo, a jsou proto splněny dvě z předepsaných náležitostí. Cit. dekret činí však přiznání nároku na diety závislým ještě na dalším předpokladu, že se jedná o obstarávání uvolněného místa služebního. Uvolněným místem služebním rozuměti však lze jedině takové místo, které skutečně jako systemisované místo existuje a jest dočasně uprázdněno (srovnej i nál. býv. říš. soudu z 26. října 1871 č. 147 a nál. Boh. 6100/26 adm.).

Žal. úřad v nař. rozhodnutí zjistil, že v daném případě nejde o takovýto pravidelný substituční poměr, jenž předpokládá pravidelnost organizačních úprav a zvláště řádnou systemisaci míst, nýbrž o dočasný poměr přidělení. Zjištění to potírá st-l námitkou, že služ. pragmatika a zákonné předpisy služ. pragmatikou v platnosti ponechané takového rozenávání nečiní, že st-l jako exponovaný soudce substituje soud. sílu na Slov. právě scházející a že jeho nárok na diety z důvodu exponování je týž, jako nárok na diety z důvodu substituce. Netvrdí však, že by v jeho případě šlo o obstrávání uprázdněného místa systemisovaného, jehož — jak shora dovozeno — cit. dvor. dekret se jedině týká. Není-li tu však předpokladu cit. dvor. dekretu, není nezákonným, když žal. úřad odepřel posouditi případ st-lův dle normy té.

St-1 svůj nárok ještě opírá o odst. 3. § 29 sl. pragmatiky. Předpisu toho se však nemůže dovolávati již proto, že předpis ten se na soudce vůbec nevztahuje (čl. I, odst. 3 sl. pragm.).

Dále dovozuje stížnost, že usnesení min. rady z 27. července 1920, na němž jest založeno nař. rozhodnutí, nemá závaznosti zákona, a jest proto neplatným, pokud odporuje platným zákonům, jakými jsou cit. dvor. dekrety, zachované v platnosti §em 58, odst. 2 sl. pragm., a předpisu § 29, odst. 3 služ. pragm.

Nemůže-li st-1 — jak shora dovozeno — z těchto norem odvoditi svůj sporný právní nárok, jest stížnost již z toho důvodu bezdůvodnou a proto odpadá pro nss důvod zabývati se těmito námitkami, jež ztratily půdu tím, že se cit. normy na daný případ vůbec nehodí a nemohou právě in concreto s usnesením min. rady kolidovati. Nss však jest povolán zkoumati otázku zákonitosti jen v mezích konkrétního případu.

Č. 6327.

Z n á m k y. — A d m i n i s t r a t i v n í ř í z e n í: I. O p ř í p u s t n o s t i g e o g r a f i c k ý c h o z n a č e n í k z á p i s u j a k o o c h r a n n ý c h z n á m e k. — II. O ú h r a d ě ú t r a t ř í z e n í v e s p o r u z n á m k o v ě m.

(Nález ze dne 21. února 1927 č. 3448.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 4194/24 adm.

V ě c: První moravská továrna na voskové zboží a svíčky V. Z. a syn v B. (adv. Dr. Kar. Růžička z Prahy) proti ministerstvu obchodu (odb. r. Kar. Weber, za zúč. firmu »Hostýn« v B. adv. Dr. Ar. Lasch z Prahy) stran ochranné známky a stran útrat známkového sporu.

V ý r o k: Stížnost do rozhodnutí ze 6. října 1925 zamítá se jako bezdůvodná. Rozhodnutí z 2. prosince 1925 zrušuje se pro nezákonnost. Stěžující si strana jest povinna ř. H. v B. jako straně zúčastněné zaplatiti na útratách právního zastoupení v řízení před nss-em částku 800 Kč do 14 dnů po doručení tohoto nálezu pod exekucí.

D ů v o d y: Rozhodnutím ze dne 6. října 1925 vyslovil žal. úřad k žalobě firmy »Hostýn«, továrna na svíce a voskové zboží v B., že zápis slovní známky »Hostýn« č. 2566/Olomouc, zapsané pro firmu V. Z. a syn v B. jest právně neúčinný z důvodu §u 1 znám. novely, a nařídil její výmaz. Současně zamítl žal. úřad žalobu firmy V. Z. a syn, opíraující se o § 4 znám. novely, na výmaz známky č. 2528/Olomouc, zapsané pro prv jmenovanou firmu »Hostýn«, popřev k záměně schopnou podobnost této známky s obrazcem užívaným firmou V. Z. a syn k označování jejího zboží, a uznal tuto firmu povinnou k úhradě útrat sporu, které určil rozhodnutím z 2. prosince 1925 částkou 3208 Kč 10 h.

O stížnostech podaných proti těmto rozhodnutím uvážil nss takto:

Rozhodnutí z 26. října 1925, proti němuž směřuje prvá stížnost, obsahuje ve věci samé výrok dvojitý: Jednak vyslovuje, že zápis slovní známky »Hostýn« jest právně neúčinný, a nařizuje její výmaz, jednak zamítá